

Karl Hansen, Lyngge, P. Jeppesen, Gislinge, Revisoren, Chr. Hansen, Bøgesø, Sekretæren, Jørgensen, Slagelse og saa P. Christiansen. Hvad her er forhandlet kender jo kun foreløbig de 4 Herrer, men Planen var, at hele Skylden, Ansvar og Straffen skulde lægges over paa mig, hvad V. N. lod sig forlyde med i den mellem os ovenfor citerede Samtale, 14 Marts.

Disse 4 Herrer, hvoraf kun de 2 have Sæde i Bestyrelsen, udsende saa en Indbydelse til den øvrige Bestyrelse om at møde i Slagelse den 16. Marts Kl. 10 Fmd., hvorimod Indbydelsen til mig lyder paa Kl. 12.

Af Indbyderne manglede de 2, nemlig Karl Hansen, Lyngge og Chr. Hansen, Bøgesø, de øvrige var mødt, og Formanden for Planteavljudvalget P. Christiansen, har vel saa afgivet en Forklaring og Sekretæren samt den ene af Indbyderne, P. Jeppesen, Gislinge, har vel ligeledes afgivet Forklaring om Mødet hos V. N.; for da jeg kommer Kl. 12, meddeler Sekretæren mig Anledningen til Mødet — hvad jeg jo kendte — og siger, hvad Bestyrelsen har besluttet i Sagen desangaaende.

Da jeg saa faar Ordet, giver jeg en aaben og klar Fremstilling af hele Forholdet — i fuld Overensstemmelse med, hvad jeg har givet her — en Fremstilling, hvori jeg Punkt for Punkt spørger P. Chr. om ikke det er rigtigt, en Fremstilling, som han ikke paa et eneste Punkt bestred; men i hele Bestyrelsens Paahør indrømmede var rigtig, endskønt at Sekretæren udtalte, at »nu har vi hørt K. H. Ankerstrædes Forklaring, og den falder jo slet ikke sammen med P. Chr.« — saa havde han endda ingen Indvendinger at gøre, men fremkom yderligere med forskellige Oplysninger, bl. a., at han havde ligget inde med 1,010 Kr., altsaa et større Beløb end han havde faaet udbetalt kontant, og at han havde lagt en Regning, sine egne Udgifter, ved Regnskabet paa 445 Kr., saaledes, at han nu skulde ligge inde med 555 Kr.

I min Forklaring lagde jeg ikke Skjul paa noget, heller ikke mine Forhandlinger med tredje Mand (B.), dog uden at nævne Navn, og gjorde ligeledes Rede for, at jeg havde villet gaa til Ministeren, for at faa Sagen ordnet paa loyelig Maade, inden jeg fratraadte som Formand, og da Sekretæren oplyste mig om, at Bestyrelsen havde truffet den Beslutning, at Beløbet godt kunde indgaa i Kassen uden nogen Henvendelse til Ministeren — hvad Bestyrelsen ikke ønskede —, fraraadede jeg dette.

Da Sekretæren imidlertid efter en ca. 3 Timers Forhandling hævdede Mødet uden at der var sket nogen Protokoltilførsel, forlod jeg og 3 andre Mødet, hvad der saa yderligere er sket paa dette, kender jeg ikke noget til, kun det, at vistnok en Del af Bestyrelsen havde ændret deres forud fattede Mening, en Del i mit Favor. Dette Indtryk havde da i alt Fald jeg og enkelte af Bestyrelsen.

Saa meget desto større var derfor ogsaa min Sorg og Harme, da jeg efter Planen mødte paa Landsmødet i Odense, og der straks blev gjort opmærksom paa, at jeg vilde blive nægtet Ordet, fordi der var hvisket rundt om, at jeg havde gjort mig skyldig i bedrageriske Forhold, og Følgen blev ogsaa denne, at jeg blev nægtet Ordet og ikke kom til at indlede den Forhandling, som jeg efter Planen skulde have indledet.

Naar jeg i det foranstaaende er fremkommet med disse Oplysninger, saa er det ingenlunde for at vælte al Skylden over paa andre, men jeg har ønsket at Ministeren skulde have en Fremstilling ogsaa fra min Side, og anmoder Ministeren om at træffe en snarlig Afgørelse og stiller mig til Disposition med alle Oplysninger, der maatte ønskes, forinden Sagen tages op til offentlig Undersøgelse.

Ærbødigst

Karl Hansen.

2,

Nu kunde det Spørgsmaal jo med Rette stilles: hvorfor er denne Sag ikke bragt til Afslutning for længe siden, og hvorfor har jeg ikke indviet den øvrige Bestyrelse i den.

Til det første Spørgsmaal, som kræver et mere udførligt Svar, skal jeg bemærke:

Som Ministeren vil have set, er det i Aaret 1909, at jeg faar fuld Klarhed paa dette Regnskab, og omtrent paa samme Tidspunkt forsøger daværende